

Σύντομα Πατερικά Μηνύματα

Ἁγιότης μέσα στὸν κόσμο;

† Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ἐρωπού καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανού

ΤΗΝ προηγουμένη Κυριακὴ ἐωρτάσαμε τὰ Γενέθλια τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μας, ἡ Ὅποια γεννήθηκε μέσα στὶς φλόγες τῆς Πεντηκοστῆς.

Τί εἶναι ὁμως ἡ Ἐκκλησία; Ἐκκλησία εἶναι τὸ θεοῖδρυτο ἐργαστήριο τῆς ἀγιότητος καὶ σωτηρίας· εἶναι τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, μέλη τοῦ ὁποίου εἴμεθα ὅλοι οἱ βαπτισμένοι εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὅλοι οἱ πιστεύοντες Ὁρθοδόξως, καθὼς μᾶς παρέδωσαν οἱ Ἅγιοι Προφῆτες καὶ Ἀπόστολοι, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ Ἅγιοι Πατέρες, οἱ Ὅσοι καὶ οἱ Δίκαιοι.

Μέσα στὴν Ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ὁ ἄνθρωπος, μὲ τὶς ἅγιες ἀρετὲς καὶ τὰ ἱερὰ Μυστήρια, μεταμορφώνεται ἐν Χριστῷ, ἀνακαινίζεται, ἀγιάζεται, θεοῦται· μέσα στὴν Ἐκκλησία ὁ πιστὸς ἐπανευρίσκει τὴν πνευματικὴ του ταυτότητα, ἀνακαλύπτει τὴν ἱερότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, συναισθάνεται τὴν εὐγένειά του, βιώνει στὸν ὑψιστο βαθμὸ τὴν πνευματικὴ του συγγένεια μὲ τὸν Δημιουργό του, ἀποκτᾷ βαθεῖα ἐπίγνωσι, ὅτι εἶναι θεόπλαστος, ὅτι ἀποτελεῖ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσι Θεοῦ καὶ ὅτι ἔχει λάβει τὴν ἐντολὴ νὰ γίνῃ κατὰ χάριν θεός.

* * *

Σήμερα λοιπὸν προβάλλονται πανηγυρικῶς καὶ εὐφροσύνως οἱ ἀγλαοὶ καὶ εὐλογημένοι καρποὶ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ δένδρου

τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖο φυτεύθηκε τὴν Ἁγία Πεντηκοστὴ καὶ ποτίσθηκε μὲ τὰ αἵματα, τοὺς ἰδρωτάς καὶ τὰ δάκρυα τῶν Ἁγίων τῶν Ἁγίων, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ καύχημα τῆς Πίστεώς μας καὶ τὴν παρηγορία τῶν ψυχῶν μας.

Οἱ Ἅγιοι Πάντες, τοὺς ὁποίους τιμοῦμε σήμερα, ἐφάρμοσαν τὴν προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ ἐπληρώθησαν, ἐγέμισαν, Πνεύματος Ἁγίου καὶ τώρα, τὸ ἱερὸ αὐτὸ νέφος τῆς θριαμβευούσης Ἐκκλησίας μᾶς παρακινεῖ:

«πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ».

Αὐτὸ ἄς εἶναι καὶ τὸ μήνυμα τῆς μεγάλης σημερινῆς Ἑορτῆς: νὰ γεμίσουμε, διὰ μέσου τῆς ἀγίας ἐν Χριστῷ ζωῆς, μὲ τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δηλαδὴ νὰ γίνουμε Ἅγιοι.

* * *

Οἱ εὐσεβεῖς λαϊκοὶ ἀδελφοί μας δὲν θὰ πρέπει εὐκολὰ καὶ ἀβασάνιστα νὰ παραιτοῦνται ἀπὸ τὸν ἀγῶνα γιὰ τὸν ἀγιασμό τους, μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι αὐτὰ εἶναι ὑψηλὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἀρμόζουν μόνον σὲ Μοναχοὺς καὶ Ἀσκητάς...

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, τὸ στόμα αὐτὸ τοῦ Χριστοῦ, μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι Θεοῦ θέλημα εἶναι ὁ ἀγιασμός μας:

«τοῦτο γὰρ ἐστὶ θέλημα τοῦ Θεοῦ: ὁ ἀγιασμός ἡμῶν».

Ὁ δὲ Κύριός μας παραγγέλει πρὸς ὅλους ἀδιακρίτως:
«ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι».

Καὶ ἀγιασμός σημαίνει νὰ γίνουμε σκηνώματα, κατοικητήρια τῆς Ἁγίας Τριάδος:

«ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ Πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν».

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Κύριό μας καὶ ἡ τήρησις τῶν θεωτικῶν ἐντολῶν Του, διὰ μέσου τῶν ὁποίων θὰ γεμίσουμε Πνεῦμα Ἅγιον, εἶναι κοινὸ καθήκον ὅλων τῶν πιστῶν, εἴτε εὐρίσκονται στὴν ἔρημο εἴτε στὸν κόσμον.

Νὰ ἓνα παράδειγμα! Ἡ Ἀποστολικὴ προτροπὴ *«ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε»*.

Ἐντάδε τί σημαίνει αὐτό;

• Νὰ διατελοῦμε σὲ διαρκῆ ἐπικοινωνία μὲ τὴν πηγὴ τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Ἀγάπης·

• νὰ ἐκφράζουμε συνεχῶς τὴν ἀγάπη μας πρὸς τὸν Κύριό μας·

• νὰ δοξάζουμε ἀδιαλείπτως τὰ μεγαλεῖα Του·

• νὰ Τὸν εὐχαριστοῦμε πάντοτε γιὰ τὶς δωρεές Του πρὸς τὴν μηδαμινότητά μας·

• νὰ μετανοοῦμε ἰσοβίως καὶ νὰ ζητοῦμε τὰ ἑλέη Του·

• νὰ λαχταροῦμε τὴν ἀνακαίνισι καὶ μεταμόρφωσί μας μέσα στὸ Φῶς τῆς Χάριτός Του·

• καὶ ὅλα αὐτά, ὄχι μόνον ὅταν ἔχουμε χρόνο ἢ τὸ ἐπιτρέπουν οἱ περιστάσεις, ἀλλὰ συνεχῶς, μὲ ζῆλο, παντοῦ καὶ πάντοτε, διότι τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὴν καρδιά μας καὶ τὸν νοῦν μας νὰ προσεύχονται, παρὰ μόνον ἡ ἀμέλειά μας...

«Διὰ τοῦτο καὶ οἱ θεῖοι Πατέρες οἱ καλούμενοι Νηπτικοί», γράφει ὁ Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, «ἐνομοθέτησαν νὰ προσεύχονται τόσον οἱ Μοναχοί, ὅσον καὶ οἱ Λαϊκοὶ καὶ νὰ λέγουν τὴν σύντομον ταύτην καὶ μονολόγιστον καλουμένην προσευχήν, πότε μὲ τὸ στόμα, καὶ τὸν περισσότερον καιρὸν μὲ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν: "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με"».

* * *

Ἐρημος καὶ κόσμος! Ἐντάδε ἡ πρώτη ἔχει τὸ προνόμιο νὰ εἶναι ἀγιοτόκος; Μόνον τὸ Μοναστήρι γεννᾷ Ἁγίους; Ὁ τόπος ἢ ὁ τρόπος μᾶς ἀγιάζει;

Ὁ Ἀββᾶς Ἀντώνιος, ἐνῶ εὐρίσκετο στὴν ἔρημο, εἶχε τὴν ἐξῆς ἀποκάλυψι: Στὴν πόλι μέσα ζῆ κάποιος ὁμοιος μὲ σένα, ἰατρὸς στὸ ἐπάγγελμα, ὁ ὁποῖος δίνει τὸ περίσσευμά του σὲ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη καὶ ὅλην τὴν ἡμέρα ψάλλει τὸν τρισάγιο ὕμνο μαζί μὲ τοὺς Ἀγγέλους!...

«Τῷ Ἀββᾷ Ἀντωνίῳ ἀπεκαλύφθη ἐν τῇ ἐρήμῳ,

ὅτι ἐν τῇ πόλει ἐστὶ τις ὁμοίός σοι, ἰατρὸς τὴν ἐπιστήμην, τὴν περισσεΐαν αὐτῷ διδοὺς τοῖς χρεΐαν ἔχουσι, καὶ πᾶσαν τὴν ἡμέραν τὸ τρισάγιον ψάλλον μετὰ τῶν Ἀγγέλων».

Εἶναι λοιπὸν ἀνέφικτος ἡ ἀγιότης μέσα στὸν κόσμο;

† Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, 13/26.6.2005

